

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

72. évfolyam
37. szám
1982.
február 13.
szombat
Ara:
1,80 forint

Folytatta munkáját a szakszervezeti világkongresszus

Gáspár Sándor fölszólalása

A béke megőrzésének szükségességét hangsúlyozták a havannai kongresszusi palotában ülésező X. szakszervezeti világkongresszus tanácskozásának második napján. A plenáris ülésen felszólaló mintegy negyven küldött egyetértett abban, hogy a világbeke megszilárdítása nélkül elképzelhetetlen a társadalmi haladás, a dolgozók életkörülményeinek javítása.

A havannai kongresszusi palotában folyó X. szakszervezeti világkongresszus harmadik napján, szombat fel Gáspár Sándor, a Szakszervezetek Országos Tanácsának főtitkára, a magyar küldöttség vezetője.

Beszédében a többi között megállapította: az imperialista hatalmak rendszerük megmentése érdekében az enyhülés megszüntetésére, a fegyverkezési verseny fokozására törekednek. A tőkés rendszert stíjtó általános válságról szélsőséges szovjetellenességgel szeretnék elterelni a figyelmet. A Szovjetunió, a szocialista közösség léte azonban ma már nem teszi lehetővé, hogy a tőkés rendszer gondjainak-bajainak megszüntetésére a korábban hosszú ideig szabadon alkalmazott eszközöket vegye igénybe.

Szakszervezeti kérdésekre terve a SZOT főtitkára, rámutatott, hogy a fejlett tőkés országokban működő szakszervezetek már nem

tudják teljes egészében betölteni a kor követelte feladatokat. A munkásokat ma már nem elégíti ki, ha a szakszervezetek a munkaerő árának kialakítására korlátozzák tevékenységüket.

Eppen ezért helytelen rövid távú, vagy csupán gazdasági követelésekre korlátozni a szakszervezeti mozgalom figyelmét és tevékenységét. A szocializmusban megváltozott a szakszervezetek helye és szerepe. Feladataik és módszereik még nem alakultak ki teljes egészében, bár a munkának már vannak újszerű, markáns vonásai. A szakszervezetek története a szocializmusban útkeresési folyamat, miként sok tekintetben maga a szocialista társadalmi rend is útkeresés, a szó tágabb, igazi értelmében.

A szónok ezt követően kijelentette, hogy a szakszervezet ellenzéki szerepe a kapitalizmusban szükségszerű. Az ellenzéki szerep azonban nem öncél, nem általános érvényű és örökké tartó. Ha megváltozik a hatalom jellege, ha az szocialistává alakul, akkor a szakszervezet sem maradhat meg az öncélú ellenzéki álláspontján, mert így szembefordulna saját osztályával, a hatalom birtokosával, a szocialista forradalommal.

A SZOT főtitkára szerint a megalapozott önmérséklet, a realitásokat számbavevő ér-

dekképviselő természetesen nem jelentheti azt, hogy a szakszervezetek a lehetségesnél kevesebbet igényeljenek. Az önállóság, a kritikai-lanság, az engedékenység aláássa a szocializmusban is a szakszervezetek tekintélyét és vonzerejét.

A SZOT főtitkára azt a véleményét hangoztatta, hogy a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egysége nem szervezeti mozgalomként, hanem a munka tartalmában fog megvalósulni. A politikai kötődések ugyanis a legtöbbször szembeállítják, nem pedig közelítik a különböző tömörítéseket, s az elválasztó szervezeti hagyományok is mélyek.

— Erőnk forrása céljaink igazságában és munkánk összehangoltságában rejlik. A jövőben is azt keressük, ami összeköt bennünket. Meggyőződésünk, hogy ha a nemzetközi szakszervezeti mozgalomban az összefogás eszméje győzedelmeskedik, akkor képesek leszünk megoldani sokrétű, bonyolult feladatunkat; megvan az akaratunk ahhoz, hogy emelt fővel, a siker reményében szolgálhassuk a nemzetközi munkásosztály ügyét — fejezte be felszólalását Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára, a X. világkongresszus munkájában résztvevő magyar küldöttség vezetője.

Zárszámadásokról jelentjük

Töretlen fejlődés

Sikeres gazdálkodásról adtak számot tegnapi küldöttgyűlésükön a szegedi Felszabadulás Tsz gazdái. Az elmúlt évi zárszámadásról, majd s az idei év terveiről, feladatairól a 2. számú üzemegettségben tanácskoztak. Dr. Masa István, a TESZÖV titkárhelyettese, Bányainé dr. Birkás Mária, a városi tanács elnökhelyettese is megosztotta jelenlétével a Felszabadulás Tsz küldöttgyűlést.

A vezetőség beszámolóját Kotogány Mihály terjesztette a küldöttek elé. Kálló Szilárd főkönyvelő ismertette a gazdasági mérleget, majd Gubacsi Béla termelési elnökhelyettes az idei év feladatait. A gazdaközösség töretlen fejlődését misem bizonyítja jobban, hogy a tervezett 13 millió forintos nyereség helyett 18 millió 953 ezer forintot értek el, ugyanakkor tízszor vagyunk 231 millió forintra növekedett. Imponáló a szövetkezeti bruttó jövedelem növekedése is, ami 116 százalékos.

A jó munkát, az ésszerű gazdálkodást bizonyítja az is, hogy tavaly gabonából 6349 tonnát, kukoricából 2118 tonnát és napraforgóból 1134 tonnát takarítottak be. A jó munka eredményeként a tagság megtalálta számítását, hiszen egy napra 215 forint 24 fillér kereset jutott. Évvégi részesedésre 2 millió 87 ezer forintot osztottak szét.

A küldöttgyűlés hozzászólói a további tartalmakról beszéltek, a szegedi szövetkezetek között kibontakozott jó kooperációról.

Hozzáértés, felelősség

Harminchárom éve alakult röszei Kossuth Termelőszövetkezetben tegnap, pénteken tartották a zárszámadó küldöttgyűlést. A közös gazdaság 3000 hektáron gazdálkodik. Tavaly — bár az időjárás nem kedvezett a növénytermesztésnek — újabb szép sikereket értek el. Erről adott számot a küldöttközgyűlésen a Tanács Imre tisztségviselője vezetésével tartott fórum. Tényleg, adatokat a tavalyi gazdálkodásról Fehér Sándor főkönyvelő és Molnár Albert, a tisztségviselő ismertette.

A röszei szövetkezeti emberek tavaly is jó eredményeket értek el a hús- és a tejprogram megvalósításában, a zöldségtermelésben, valamint a növénytermesztésben.

A közös gazdaság összes árbevétele 153 millió 779 ezer forint volt. Becsülendő, hogy az egy tagra jutó átlagos jövedelem — háztáji jövedelme nélkül — havonként 10 óras napi munkára számítva — 4 ezer 27 forint volt. Az egy hektár termőterületre jutó nyereség 5 ezer 900 forint volt; a 100 forint árbevétel bruttó jövedelem 22,90 forintot tett ki, amelynek a nyeresége 9 forint 27 fillér.

A küldöttgyűlés hozzáértéssel és felelősséggel tárgyalta a tavalyi gazdálkodást. Ezzel együtt meghatározta az idei, az 1982-es év teendőit. A lényege: további eredményeket kívánnak elérni a hús- és tejprogramban, fokozzák a zöldségtermelést. Ezzel együtt az idén

is akárcsak tavaly, a természetvetkezést minden segítséget megad a háztáji gazdálkodás segítéséhez.

A szorgalom, a hozzáértés eredményeként jelentették be a küldöttgyűlésen, hogy a termelőszövetkezet tagjainak kiegészítő részesedésként még 7 százalékot fizet. Ez azt jelenti tulajdonképpen, hogy a tagság a végzett munka arányában további anyagi elismerést is kap.

A röszei szövetkezeti gazdák élet- és munkakörülményeikben tapasztalják szorgalmuk, hozzáértésük hasznát. Idei terveik nagyobbak a korábbiaknál. Megvalósításuk garanciája a vezetési és a tagság együttműködése, közös jó munkája.

Iparirányítás — korszerűbben

Interjú Méhes Lajossal

Gazdasági fejlődésünk intenzív szakasza, az egyre magasabb követelményeket állító világgazdasági változások, s az ezekhez való rugalmas alkalmazkodás a gazdaságirányításban is a feladatokhoz jobban igazodó, összehangoltan működő szervezetek kialakítását tette szükségessé. A gazdaságirányítás korszerűsítésének egyik jelentős lépése volt három minisztérium egységes szervezetbe való összevonása, az Ipari Minisztérium létrehozása. Méhes Lajos, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, ipari miniszter, az egységes iparirányítási szervezet működéséről, az eredményekről és a feladatokról adott interjút a Magyar Távirati Iroda munkatársának, Osváth Saroltának.

— Hogyan érvényesültek a gyakorlatban az egységes iparirányítás elvei, a rövid idő alatt mik a tapasztalatok? Milyen hatással volt az átszervezés a vállalatokra, mely területeken érződik a legerőteljesebben, a korszerűsítés hatásában, és hol van szükség még további intézkedésekre?

— A gazdasági életben ritkán lehet olyan sarkalatos fordulatokat elérni, hogy adott pillanattól kezdve minden egészen másképp történjen, mint ahogy koráb-

ban volt. A minisztérium egységtanús gyakorlati iparirányítási tevékenységében is megmutatkozott még a kettősség: az új elveken alapuló új munkastílust a régi gyakorlat továbbélése, folyamatos változtatása, egyes elemek elhagyása, mások erősítése mellett kellett bevezetni. Legjellemzőbb példa erre a vállalatok közötti együttműködési problémák rendezése. Ilyen ügyekkel az Ipari Minisztérium már nem foglalkozik, azonban amikor a közbeavatkozás indokoltnak látszott, akkor a mai munkafeladatokunk szerint és a vállalati, valamint az ágazati természetű kapcsolatok stabilizálása érdekében igyekeztünk megkeresni a megoldást. „Örököl” feladatot, folyamatos munkát jelentett az előző évek során kialakult vállalati veszteségek és alaphiányok rendezése is. Ezeknél — a korábbi határozatok, intézkedések figyelembevételével — már jobban érvényre lehet juttatni az egységes szempontokat. Arra törekedtünk, hogy a vállalatok saját erejükkel oldják meg — a költségvetés kímélésével — a pénzügyi rendezést, s ez ne eredményezzen indokolatlanul előnyös vagy hátrányos helyzetet egyetlen vállalat számára sem.

Azonos elvek szerint értékeljük már a vállalatok 1981. évi gazdálkodását, a kollektívák és a vezetők munkáját, amit elősegített a felügyeleti ellenőrzési rendszer egységesítése is. Az Ipari Minisztérium létrehozásával kialakított egységes elvek alapján lehetővé vált a több gazdaságpolitikai céljainkat szolgáló akció megindítása például a nem rubeleltszámolású export növelésére és az import ésszerű csökkentésére, vagy a kihasználatlan kapacitások hasznosítására. Megítélésem szerint e területen minden eddiginél jobban sikerült a vállalati aktivizálása, az érdekek egyeztetése. Azonos elvek szerint jártunk el emellett egyebek közt a vállalati bérpreferencia-kérelmek elbírálásakor, ami ugyancsak kifejezi törekvésünket a felügyeletünk alá tartozó ipar iránti követelmények egységesítésére.

A minisztérium felügyelete alá tartozó vállalatok, intézmények vezetői és munkatársai azt tapasztalták, hogy egészen más összetételű és irányultságú apparátus foglalkozik az ügyekkel.

Az elmúlt hónapokban sok vállalatnak kellett rádőbennie, hogy az önállóság a vezetésben, a gazdálkodásban, a koncepcióalkotásban ma már nemcsak lehetőség, hanem kényszer is. Ez a mi számunkra is hozott tanulság (Folytatás a 2. oldalon.)

Maradtak a gondok

A jó tavasz sem hozott sikeres esztendőt a tápéi Tiszatáj Tsz-nek. — Mint ismeretes, a szövetkezet a korábbi évek válságából 42 millió forintos adóssággal kezdte a tavalyi gazdálkodást, egyedül nem képes talpra állni. Mivel a feltételek nem változtak — megmaradtak a rossz elgondolás szerint épített istállók, ólak; az olajosok gépei, berendezései akadályozták a nagy táblák kialakítását, növekedtek a fuvarozás költségei — a lábadozás nem sikerült. A veszteség tavaly 29,2 millió forint lett.

Ádám Sándor elnök ismertette a zárszámadást és az idei terveket, s a küldöttek is véleményt mondtak a sikertelen gazdálkodásról. Hofecker József növényvédős javasolta, azért nem érdemes sárba-vízbe küldeni a gépeket, hogy tönkremenjenek. Hiszen minden megtakarított forint ér annyit, mint a megtermelt forint. Papdi János nyugdíjas említette, hogy ez a nagy veszteség nem a mostani vezetőségi hibája. Márki Zoltán karosszérialakatos azt az ellentmondást fejtegette, hogy előir-

ták, hogy legyen lakatos-üzem, aztán nem adtak hozzá pénzt.

Elmondta véleményét a küldöttgyűlésen dr. Nagy Zoltán, a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium osztályvezető-helyettese is. Annak ellenére, hogy föllehetők a fejlődés csirái, a közösség nem hozta azt az eredményt, amire az egyévi rendezés kapcsán gondoltak. Ez az utolsó év a termelőszövetkezetnek a dolgok jobbatételére. Az elmúlt évek tapasztalatai viszont azt igazolják, ez kevés a továbblépéshez.

Haltermelés, nagyban

Az ország halászati termelőszervezetei között afféle nem hivatalos a versengés évek óta, melyikük éri el elsőként a bővítés ezer tonnás határt. Ez annyit jelent, hogy egy évben ennyi halat tesznek le az ország asztalára. Ez első között a szegedi Tisza Halászati Termelőszövetkezetnek sikerült, össztermelésük 1082 tonna hal volt.

Ezekről az eredményekről szót tegnap Pelle László, a szövetkezet elnöke, a Hódmezővásárhelyen tartott zárszámadási közgyűlésen. Az eredményekről elmondta, hogy az ezer tonnánál több hal nagyobb része fehér és pettyes busa, összesen 608 tonna, 30 tonna amur, 304 tonna ponty, 90 tonna vegyes fehér hal, és mintegy 50 tonna nemes ragadozó került a hálóba. A csany-

tekei halastón egyébként 460 tonna halat termeltek, az úgynevezett polikulturális technológia segítségével. Figyelemre méltó eredményeket ért el a halhús-termelés gazdaságosságában. Mint az elnök elmondta, egy kilogramm halhúst, 1,7 kilogramm keményítőtérkéből állítottak elő, egy más mutatóval jellemezve az eredményeket, megállapította, hogy minden kihelyezett egy kilogrammos hal átlagában 4,9 kilogrammosra növekedett. Így a bruttó haltermelés egy hektáron 20,5 mázsa volt.

Sikeres évet zártak a szövetkezet halászcsárdái is, amelyeknek forgalma a tavalyihoz képest mintegy 10 százalékkal nőtt, s ez is mutatja, hogy a halételek változatlanul igen kereset-

tek. A szövetkezet vendéglátó egységei, 32 millió forintos forgalommal zárták az évet. Ugyancsak jól dolgozott a szövetkezet műanyagüzeme, amelynek termelése 35 százalékkal haladta meg az előző évit.

Tegnap tartotta évzáró és tervtárgyaló küldöttgyűlését a balástyai Alkotmány, a baki Magyar-Bolgár, a szatmari Finn-Magyar, az ászotthalmi Felszabadulás és az öttömösi Magyar László Tsz. Részközgyűlésen ismertette a vezetőség az elmúlt évi munkát a bordányi Előre Szakszövetkezetben, közgyűlésen döntöttek a tagok a hátunk mögött hagyott esztendő gazdálkodásáról, az idei tennivalókról a kisteleki Magyar-Szovjet Barátság Tsz-ben.